

Men naar der allerede efter det bestaaende Forhold paa en Tønde Hartkorn hviler i Udgifter til Staten, i Tiende, i Udgifter til Amtsrepartitionsskatten og Communen ca. 30 Rd. foruden Driftsomkostninger, da er allerede derved fremkaldt et saa betænkeligt Udtørringsystem, at jeg troer, at man, hvis man stærker dette endnu videre i den Retning, Forslaget gaaer, i Virkeligheden kun vil skabe Statskassen. Disse Betragtninger havde forøvrigt ingen Betydning, dersom det var i mindste Maade beviist eller i mindste Maade kunde bevises, at Landet udrede forholdsvis Mindre i directe Skat end Kjøbenhavn og Kjøbstæderne; men det er, som tidligere omtalt, og som saa grundigt blev udviklet og med Tal godtgjort af den ærede foregaaende Taler, klart, at dette ikke er Tilfældet. Ja, vil man indvende: Vi ville ikke gaae ud fra, at Statsborgerne i By og paa Land have den samme Interesse i Samsundsordenens Bevarelse, i, at Staten bestyres vel, og at Fædrelandet forsvares, da var det en anden Sag; blev man staaende paa det gamle Standpunkt, som man stod paa, antager jeg, dengang man paalagde Landboerne alene Værnepligten, saa at det egentlig syntes kun at være dem, der havde et Fædreland, medens det saae ud, som om Andre ikke havde nogen videre Interesse i dets Bevarelse, da vilde jeg sige, at Kjøbenhavn og Kjøbstæderne udrede for Meget, men vil man gaae ud fra det nyere og vistnok mere rigtige Standpunkt, det nemlig, at vi Alle, som have et Fædreland, ere i lige Grad interesserede i dets Opkomst, i Samsundsordenens Bevarelse og i Landets Forsvar, da troer jeg, at vi maae stille os saaledes, at, hvis vi blot kunne finde det rette Sammenligningspunkt, er ogsaa enhver Statsborger forpligtet til at betale til Statens Tiemed i et ligeligt Forhold, for at hans Interesse sammen med det øvrige Samsunds kan værnes. — Skulde jeg nu nærmere omtale Lovforslaget, er der Noget, som jeg med Hensyn til dette Spørgsmaal gjerne kunde ønske forandret, og mine Bemærkninger f. Ex. om Scalaen i § 11, som ogsaa skal føres over til at gjælde om Landbygninger, vilde da ganske gaae i samme Retning, som det ærede Medlems for Sørs Amts Afd. Valgkreds (Holslein-Hol-

steinborg). Jeg har ikke rigtig kunnet forstaae det Helbige i at frigive en Leilighed paa under 64 Quadratalen for en Familie, fordi jeg finder, at en saadan Leilighed er for lille for en Familie, og at man, istedetfor at sætte en Præmie paa at indrette saadanne Leiligheder for Familier, snarere — hvis man kunde ramme selve Eieren — skulde lægge den dobbelte Byrde paa saadanne Leiligheder, som virkelig ikke svare til det Tiemed, de skulde opfylde. Hvad dernæst angaaer den forskjellige Afgift, som skal svares af Bygningers Assurance-sum indtil 6, 7, 800 Rd., vilde jeg være meget tilbøjelig til at foreslaae, at alle disse Bygninger sattes ibetmindste eens, eller maastee, at de sattes i omvendt Forhold. Blev man enig om, til hvilken Assurance-sum en Bygning passende kunde ansættes, som i sanitair Henseende er hensigtsvarende for en mindre borgerlig eller ogsaa en Huusmandsfamilie, vilde jeg foreslaae, at indtil dette Beløb forlangtes der ingen Forøgelse i Scalaen, eller, skulde Et være, at man da snarere gif nedad, indtil man naaede dette Beløb istedetfor at gaae opad, thi Bestræbelserne i den senere Tid ere gaaede i den Retning, at faae Folk, naar de byggede, til at indrette deres Leiligheder saaledes, at Familier kunne boe der, og at der derved toges de fornødne Sundhedshensyn; men naar en Mand, som uden nogenomhelst Overdaadighed, men netop af Sundhedshensyn har havt Beføstning ved at udvide sin Leilighed, derfor skal betale en ikke lidet forøget Afgift for hele Leiligheden, da er dette ikke fremmende netop for de Hensyn, som det er saa overordentlig vigtigt for Samsundet at faae fremmede. Hvorfor Lovudkastet just standser ved 10,000 Quadratalen, er mig ikke ganske klart. Det ærede Medlem for Sørs Amts Afd. Valgkreds har ganske vist Ret i, at Loven ikke vil have nogen væsentlig Betydning for de rigeste Godseiere i Landet i Forhold til den Skat, som de overhovedet betale; men det kommer ogsaa deraf, at der i Loven sættes et Maximum for dem, men ellers for Ungen; thi det Høieste, en af vore største Godseiere efter Loven vil komme til at betale, er 150 Rd., men naar en fattig Haandværker f. Ex. kommer til at betale 3—4 Rd., forekommer der mig rigtignok aldeles ikke at være noget Forhold deri. Det,